

RESTITUTIO IN INTEGRUM

Áprily Lajos (1887–1967)

Ének a Küküllőhöz

*Újra hallgatlak, gyönyörű Küküllő,
gyermekéveim suhogó zenéje.
Meg ne lásd árnyékom, a bús kísérot:
ötvenöt évem.*

*Láss heves lázban lobogó gyerekeknek,
telhetetlen kedvű kalandozónak,
mint mikor zsenyégen remegett a habban
kisfiú-képem.*

*Szűz mezőid hús magasába hangod
hívta lábam s vad zuhogók csodái,
ingolát¹ lestem s hab alá merülő
vízirigókat.*

*Hányszor elcsalt gondba merült anyámtól
sok sűgöd s lengéd csodaszép lakója:
pettyezett pizstráng, halaid remekje,
víz leopárdja.*

*Tenger áriját túlsuhogó morajjal
városokból vissza, vizem, te hívtál,
zsibbadó lelkembe te záporoztad:
fuss Budapesttől.*

*Múltba bámul s könnyre fakad barátom,
illanó volt, mint a hab, ifjúságunk,
s részegítő, mint gyökeres martodnak
angalitája.²*

¹ Kárpát-medencei bennszülött halfaj

² az orvosi angyalgökér, angelika (*Angelica archangelica*) népies elnevezése

*Engem ígéz, mint fiatal szerelmem,
lüktető sok kebled emelkedése,
s úgy súgom, hogy billegető se hallja:
Drága Küküllőm...*

*Halkul itt a háború szörnyű gondja.
Víziváram véd a beteg világtól,
két erős karral fogod átölelve
jó kicsi kunyhóm.*

*Aki megbántott, idejőjön, áldom,
s békeszóval várom az érkezését,
Krisztus int a murvaszagú mezőkről
s szőke, szelíd nyáj.*

*Isten is jobban szeret itt. A hangja
dobban olykor egyet a mély vizekben.
Azt dobbantja, szebb nekem itt az élet
s szebb a halál is.*

Tűnődés a szentimrei tónál